

ρων περιοριζομένου εις τὴν δοθεῖσαν προῖκα. Ἀλλὰ καὶ τὰ προικισθέντα ἄρρενα τέκνα δὲν μετεῖχον εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ προικίσαντος γονέως μετὰ τῶν ἀπροικίστων τέκνων).

50 - 197β

1680. Ἰνστρουμέντο τῆς Νάξου, ἐνώπιον νοταρίου, ἐν 58α, σ. 82 - 84.

«...λέγοντας ὁ... Θ. καὶ ἡ ἀρχόντισάν του κυρία Κ., τὸ πῶς εἶχαν ταμένα καὶ πουρκοδοτισμένα τῆς θυγατρὸς τος κυρίας Σ., μετὰ τὸ θάνατόν τος, τὰ χωράφια... καθὼς διαλαμβάνει τὸ ἀβαντάριο ποὺ οἱ αὐτοὶ γονέοιν τῆς ἑκαμα(ν) διὰ χειρὸς μισερ Α. Μ.· ἔτζει τὴν σήμερον θέλου μὲ καλὴν τος γνώμη καὶ θέλησιν καὶ ρεφουδάρον τὰ ἄνωθεν χωράφια τῆς θυγατέρας τος καὶ τοῦ γαμπροῦν τος ἀφέντην Μ. Φ., νὰ τᾶχουν καὶ νὰ τὰ καρποτρῶσιν μαζὶν εἰς τὴ μέσην μὲ τοὺς ἰδίους ἄνωθεν γονέους καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τος νὰ εἶναι μονητάρου τῆς θυγατρὸς τος... σὰν μπράγματα ἐδικά της καὶ πουρκίν της ἔτζει λοιπὸ καὶ ἡ αὐτὴν κερά Σ., διὰ ἀνταμοιβὴ καὶ ἀντὶ χάριτος βάνει τὸ ἀμπέλην... ποὺ τῆς εἶχαν πουρκοδοτιμένον ἀπὸ τὴν ὥραν ποῦ τὴν ἐπάντρεψαν, νὰ τὸ τρῶσιν καὶ αὐτὸ μαζὶ στὴ μέσην ἕως φόρου ζωῆς τος, καὶ μετὰ τὸν θάνατον τῶν ἄνωθεν γονέων νᾶναι πάλι μονητάρου τῆς θυγατρὸς τος... τόσον τὸ ἀμπέλι, ὥσὰν καὶ τὰ ἄνωθεν χωράφια... μὲ κοντετζιόνε, ὅτιν ὄντα σπέρνεται ὁ τόπος νὰ σπέρνουνται καὶ τὰ ἄνωθεν χωράφια· εἰ δὲ ὁ τόπος δὲν ἤθελε σπέρνεται καὶ ἤθελε ἔχειν ζῶα μέσαν καὶ ἐθέλασιν νὰ σπέρνουν τὰ ἄνωθεν χωράφια, νὰ εἶναι κρατημένοι νὰ τὰ φράζουν, νὰ εἶναι περιβολιασμένα καὶ τροφοκοπημένα κατὰ τὴν τάξιν τῶν μπεριβολιῶ ποῦ εἶναι καὶ εἰσε ἄλλους τόπους... ὅθεν μὴ κάνωντάς της ἄλλο προικοχάρτιν, τῆς κάμου τώρην εἰς τοῦτον τὸ ἰστρουμέντο τὴν κάτωθεν κοντετζιὸν καὶ λέσιν ἔτзин· ὅτιν ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ καὶ τὸ παιδί ὁποῦ ἔχουν τὴν σήμερον καμωμένον... νὰ ζήνσιν εἰ καὶ κάμου καὶ ἄλλα, τὰ ὅσα τὸς ἐδόκασιν, νὰ τα δόσουν τῶν αὐτῶν παιδίῳ· εἰ δὲ ὁ Θεός, νὰ μὴν το ὀρίσῃν καὶ μείνῃ ἄκληρη, νὰ μὴν ἔχῃ ἐξουσία μήτεν νὰ πουλήσῃν, μήτεν νὰ χαρίσῃν, μήτεν διὰ τὴ ψυχὴν της· εἰδὲ τὸ ἀποδέλοιπο προῖμα ὅτιν καὶ ἂν τῆς ἐδώκασιν, νὰ στρέφεται εἰς τῆς ἄλλες της ἀδελφές. εἰ ἂ(ν) δὲν εἶναι ἀπὸ τῆς ἀδελφές της, νὰ πηγαίνοιν εἰς τοὺς πλέα πρόξιμους ἐδικοὺς κατὰ τὴν μπαλεὰ συνήθεια...».

51 - 197γ

1680. Διαθήκη ἀπὸ 8 Δεκεμβρίου, ἐν Νάξῳ, ἐνώπιον νοταρίου, ἐν 58α, σ. 84 - 87.

«...ὅθεν λέγειν πῶς τὰ ἔχειν παντρεμένα καὶ εἰςὲ ὅσαν πουρκία τὸς ἐπουρκοταχθήκασιν εἰς τὰ πουρκοχαρτίαν τος, ὅλα τὰ ἔχουν παρμένα καὶ εἶναι ριφα-

ρισμένοι καὶ σατισφάδοιν εἰς τὰ πάντα, ἂν τζι λέγειν καὶ παραπάνον ἀπὸ τὰ ταμέναν τος καὶ δὲν τὸς ἔχρεωστεῖν πλέα τίποτας, τόσον ἀπὸ τῆς μάνας τος, ὡσὰν καὶ ἀπὸ λόγονν του. Ξεκαθέρονοντας καὶ τοῦτον, ὅτιν τὸν υἱόν του τὸν ἄνωθεν Γιαννάκην λέγειν πῶς τοῦ ἔκαμεν ἄβαντάριο, ὅχιν τέλειο προνκοχάρ-τιν, διὰ τοῦτον θέλει τώριν εἰς τὸ παρὸν καὶ κάνει του τὴν κάτωθεν κοντετζιόνε, μάλιστα, λέγει, πῶς τοῦ ἔφησεν παραγγελία ἢ μακαρίτισαν ἢ συμβία του, ἢ μάνα τοῦ αὐτοῦ Γιαννάκη, ὅτι ἂν τὸν ἐπαντρέψην ὁ ρηθεὶς κύρης του, νὰ τοῦ κάμην κοντετζιόν, ὅτιν ἂν ἀποθάνην ἄκληρος ὁ αὐτὸς Γιαννάκης, νὰ στρέ-φονται ὅλα ὡσὰν τοῦ τάξην εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἀδελφῆς του, . . . ἢ πουρὶ εἰς τὰ παιδιὰ της, καὶ νὰ μὴν ἔχην τις ἐξουσίας του ἄλλο νὰ δόσῃν παρὰ εἴκοσιν ρεάλια πράμα, εἰς δὲ τὸ ἐπίλοιπον νὰ στρέφεται ὡς ἄνωθεν γράφειν καὶ ἔτζι θέλει. . . ὅτι ἢ αὐτὴν κοντετζιόν νὰ εἶναι στέρεα, φέρμα καὶ ἀχάλαστην τόσον εἰς τὸ ἐδικό του πράμα, ὅπου τοῦ δοσεν, τόσον καὶ ἀπὸ τῆς μάνας του, καθὼς τοῦ ἔφησεν παραγγελίας. . . ».

52 - 197α

1680. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπων Μυκόνου, περὶ διεκδικήσεως κλη-
ρονομίας, ἀπὸ 25 Μαΐου,
ἐν 56α, σ. 102 - 103.

(Γίνεται δεκτόν, ὅτι ὁ ἐκ πλαγίου συγγενῆς ἡδύνατο διὰ διαθήκης νὰ κατα-
λείπη εἰς ἓνα ἐκ τῶν πλησιεστέρων «γονικαρίων» συγγενῶν ὁλόκληρον τὴν
γονικὴν περιουσίαν, ἀγνοῶν τοὺς ὑπάρχοντας τυχόν ἄλλους τοῦ ἰδίου βαθμοῦ
γονικαρίους συγγενεῖς. Προσέτι δὲ προκύπτει, ὅτι οἱ ἀδελφόπαιδες ἐλάμβαν-
ον τὴν θέσιν τοῦ προαποβιώσαντος γονέως των, ἀδελφοῦ τοῦ κληρονομου-
μένου, καλούμενοι εἰς τὴν κληρονομίαν ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀδελφῶν τούτου).

53 - 197β

1682. Ἀπόφασις τοῦ Βοεβόδα Μυκόνου, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ
Μεγάλου Διερμηνέως Ἀλ. Μαυροκορδάτου, ἀπὸ 24 Μαρ-
τίου, περὶ ἀκυρώσεως διαθήκης,
ἐν 56α, σ. 103 - 196.

(Διὰ τὴν ἀκύρωσιν τῆς διαθήκης ἢ ἀπόφασις χρησιμοποιεῖ ὡς αἰτιολογικὸν
τὸ πλάσμα τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου, καθ' ὃ ἡ μέμψις κατὰ τῆς ἀστόργου δια-
θήκης στηρίζεται εἰς τὴν οἶονεὶ μὴ ἔχεφροσύνην τοῦ διαθέτου. Τέλος ἡ ἀπό-
φασις δὲν ἐφαρμόζει πλήρως τὰς διατάξεις τῆς Νεαρᾶς 26 τοῦ Ἀνδρονίκου,
ἀλλ' ἐν συγκεκρισμῷ πρὸς τὰ ἔθιμα τῆς νήσου, μὴ δίδουσα εἰς τὸν σύζυγον
τὸ τρίτον κατὰ πλήρη κυριότητα, ἀλλὰ μόνον κατ' ἐπικαρπίαν, ἐπιφυλαττο-